

Prefață

George Topârceanu

Prin ce ținuturi rătăcești
Pribeagă?
În care grotă din povești
Ai hibernat - o vară-ntreagă?

O, Muza mea cu nasul mic
Și coapse fine,
Abia sculptate din nimic,
De ce te-ai dus de lângă mine?...

Ți-am prins în părul inelat
Vreo floare artificială?
Te-am ofensat
Cu vreo metaforă banală?

Ori mi-ai bătut vreodată-n geam
Și, spionând perdeaua trasă,
Te-ai supărat că nu eram
Acasă?...

Vrei poate macii din livezi
Pe toți cu mâna ta să-i scuturi?
Sau te distrezi
Cu pălăria după fluturi?

N-ai adormit cumva pe-afară
Și te-ai trezit sub un umbrar,
Îndrăgostită de-un măgar
Ca-n Visul unei nopți de vară?

Cu Demonul lui Lermontof
Te-i fi-ntâlnit și ți-a fost frică?...
Nu ți-a intrat cumva-n pantof
O pietricică?

(De-aceea-mi iese șchiop și mic
Un vers, în fiecare stanță...
Vezi, tot m-ai inspirat un pic
De la distanță!)

Ori m-ai zărit vreodată stând
Cu Muza altuia? Se poate.
Le-am spus cuvinte dulci, pe rând,

La toate...

Dar n-am făcut-o pe furiș
Cum fac confrății mei cu tine,
Ci pe afiș
Mi-am spus păcatul la oricine,

Și confidențele, tu știi,
Le-am dat pe față, tale-quale,
Într-un volum de Parodii
Originale...

Oricum, de-o fi ca-n viitor
Să placă stihurile mele,
Las mărturie tuturor
Că n-ai colaborat la ele.

Că singur m-ai lăsat să scriu
O carte-ntreagă fără tine...
Și dacă totuși mai târziu
Te vei întoarce lângă mine,

Nici nu te-alung, nici nu te-mpac,
Ci-n fundul călimării crunte
Muind un deget, am să-ți fac
Un benghi în frunte!